

Governem-nos junts

À

L'Estat espanyol no ens deixa fer un referèndum sobre el nostre futur polític, però es permet fer números de les eleccions al Parlament del passat 27 de setembre com si ho hagués estat. Això no és seriós, però tampoc ens sorprèn. Estan ben desconnectats de la nostra realitat.

Tenim majoria absoluta independentista al Parlament i això no ho havíem vist mai. Per tant, el Parlament ha de començar el procés cap a un nou estat europeu, que els ciutadans els hem demanat de forma majoritària. I el Parlament ha començat fent una declaració sobirana: a partir d'ara, només seguirem la nostra legalitat i no en reconeixem cap altra.

Lògicament, els parlamentaris han d'escollir un president, per majoria. Aquí és on hem trobat esculls a superar, i hi posen l'accent des de l'Estat espanyol. Val a dir que la premsa estrangera destaca la majoria independentista al Parlament. Trobar el consens per elegir president forma part de la tasca parlamentària i no en parlen tant.

De fet, no estranya gens que costi arribar al consens pel nou president. La forma en què ens vam presentar els independentistes a les eleccions n'és la causa originària: la CUP no volia anar en una llista amb Mas, i Mas no volia una llista unitària sense ell. Però, malgrat les primeres sensacions, l'anomenat pressing CUP sovint fora de lloc, estic segur que arribarem al consens, abans que les eleccions espanyoles puguin condicionar-nos. En Tardà ho ha dit ben clar: no arribar-hi, seria traïr la nostra ciutadania; no ens ho podem permetre. Arribar a un acord en què Junts pel Sí i CUP ens sentim còmodes, es qüestió de voluntat, de dies, de pensar en el país. Hi arribarem. I demostrarem que, junts, ens governarem millor.